

NELSON ARELLANO-ESCUADERO (Glasgow, Escòcia, 1973) Doctor en Sostenibilitat, Tecnologia y Humanismo por la Universidad Politècnica de Catalunya. Es investigador acadèmic del Instituto de Humanidades de la Universidad Academia de Humanismo Cristiano e investigador responsable del proyecto Fondecyt Iniciación n°11180158 “Las fronteras solares de Chile: Desierto, Antàrtica, Polinesia y Espacio. Una historia de gobernanza y valores sociales de tecnologías solares en zonas extremas (1976-2011)”. Sus líneas de investigación se encuentran en los campos de la Sustentabilidad, la Historia de la Tecnología y los conflictos tecnoambientales. Ha publicado un libro acerca de los estudios sociales de las personas que viven en la calle y varios artículos en revistas especializadas de Historia y Trabajo Social. Es miembro de varias sociedades científicas en Europa y Chile y académico del claustro del doctorado en Estudios Transdisciplinarios Latinoamericanos (DETLA) en la Universidad Academia de Humanismo Cristiano, además de profesor colaborador en las Universidades Alberto Hurtado y de Valparaíso, en Chile.

* * *

MÒNICA BLANCO (Amposta, 1971) is PhD and associate professor in mathematics, statistics and history of mathematics at the Universitat Politècnica de Catalunya (UPC-Barcelona Tech). Her main topics of research are history of calculus and its circulation in eighteenth-century Europe; history of mathematics and mathematics education; and, more recently, the study of mathematical instruments in the eighteenth century.

* * *

BENJAMIN BOTHEREAU (Orléans, 1987) est docteur en histoire «Sciences, techniques, savoirs : histoire et société» (2018), diplômé de l'Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales de Paris (contrat HESAM Université), après un cursus au Centre Alexandre Koyré. Sa thèse, soutenue en 2018, et codirigée par Liliane Hilaire Pérez (EHES) et Antoni Roca-Rosell (Chaire Unesco Technology&Culture-UPC Barcelona) *A la lanterne! Modes d'existence d'un objet banal, entre imaginaire technique et politique, Paris, Barcelone, 18e siècle* porte sur une biographie d'un objet technique – la lanterne publique – dans le cadre d'une histoire transnationale de l'éclairage urbain, et a reçu une mention spé-

ciala au Prix Paris Sorbonne Lettres (PSL) 2019 en Humanités. Il est également ingénieur diplômé de l'Ecole Centrale de Lyon (2011) et a travaillé comme ingénieur consultant pour l'éclairage public de Paris et Barcelone. Il intègre à la rentrée 2019 un postdoc au CRH (équipe GRHEN) sur le projet ANR FluidGov piloté par Raphaël Morera qui regroupe une équipe internationale (Inde-Suisse-France) pour une étude comparée des relations Fleuves-Sociétés (Rhône et Gange) sur le long terme (17e-21e s.). Il travaillera plus précisément à l'analyse des régimes hydrosociaux du bas-Rhône au 18e s., lui permettant d'élargir son spectre de recherche à l'étude environnementale, basculant ses études des interactions infrastructures-sociétés d'un contexte urbain (parc d'éclairage public) à un contexte rural (gestion des digues et cours d'eau).

* * *

ÁNGEL CALVO (Muro, Soria, 1949) es doctor en Historia y profesor honorífico en la Universidad de Barcelona, España. Ha publicado numerosos libros, entre ellos la Historia de Telefónica en dos volúmenes-, y artículos en revistas nacionales e internacionales de reconocido prestigio. Sus líneas de investigación se centran en las telecomunicaciones, la transferencia de tecnología y la historia empresarial e industrial. También destaca su trabajo como director de tesis, revisor de trabajos para revistas nacionales e internacionales y asesor de medios de comunicación sobre temas de teléfonos. Ha sido miembro del Consejo de la Societat Catalana d'Història de la Ciència i de la Tècnica desde su fundación y pertenece a varios grupos y asociaciones internacionales, como la vinculada a la European Science Foundation, el International Institute of Social and Economic Sciences, la Eurasia Business and Economics Society y la Sociedad Española de Historia Económica.

* * *

ANNA EROLES (Tortosa, 1993) is a graduate student in the Bachelor's degree in Mathematics at the Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). She attended the subject Història de la Matemàtica taught by Maria Rosa Massa and Mònica Blanco in 2017 at the Facultat de Matemàtiques i Estadística (FME). She has worked on her bachelor's thesis studying the introduction of Viète's algebra in Spain during the 17th century, which was awarded on 16th of September in 2019. It was rated with a 9 out of 10.

DMITRI GOUZEVITCH (Leningrad, Rússia, 1955), historien, candidat en sciences techniques (Rússia, 1993), docteur en histoire et civilisation (EHESS, París, 1998), rattaché au Centre des Mondes russe, caucasien et est-européen de la même institution. Expert scientifique de la Fondation "Initiative culturelle" D. Lihachev et de l'Institut Pierre le Grand (Saint-Péetersbourg, Rússia). Auteur de plusieurs ouvrages dont les «Aperçus des sciences techniques (1570-1890)», l'étude magistrale sur l'émergence de l'école nationale de construction des ponts en Russie et l'ouvrage en deux volumes sur la Grande Ambassade de Pierre I en Europe (1697-1698. Domaines de recherche: l'émergence des titres d'ingénieur en Russie (XVIIIe-XIXe siècles) et en Europe occidentale (enseignement spécialisé, enrôlement professionnel, production du savoir et pratiques cognitives, rôle joué dans ce processus par le transfert technique et les échanges culturels. Parmi d'autres sujets : histoire des techniques de la vapeur ; la construction navale au premier XVIIIe siècle; la cartographie du Pacifique en lien avec l'activité en Russie des frères Delisle. Au total, plus de 350 publications dont la plupart concernent les problématiques évoquées.

* * *

Mª ROSA MASSA-ESTEVE (Palamós, 1954) és doctora en Ciències (Matemàtiques), programa d'Història de les Ciències, per la Universitat Autònoma de Barcelona (1998). Actualment és professora agregada d'Història de la Ciència i de la Tècnica del Departament de Matemàtiques de la Universitat Politècnica de Catalunya i membre del Grup de Recerca d'Història de la Ciència i de la Tècnica (GRHCT) de la mateixa universitat. Pel que fa a la seva docència en història de la ciència, fou professora de cursos de doctorat al CEHIC de la Universitat Autònoma de Barcelona, formadora d'història de la matemàtica del màster interuniversitari de Secundària així com professora d'assignatures optatives d'història de les matemàtiques a l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Industrial de Barcelona i al grau de Matemàtiques de la Facultat de Matemàtiques i Estadística. El desembre de 2012 fou escollida membre corresponent de l'Académie Internationale d'Histoire des Sciences. Des de 2010 fins a 2014 fou secretaria de l'European Society for History of Sciences. La seva recerca està centrada en tres camps: l'algebrització de les matemàtiques dels segles XVI i XVII, les relacions entre la història i l'ensenyament de les matemàtiques i la influència dels cursos

matemàtics del segle XVIII, en particular, el curs que s'impartia a l'Acadèmia Militar de Matemàtiques de Barcelona. Ha publicat uns 200 articles i capítols de llibre així com una desena de llibres com autora o coordinadora.

* * *

JESÚS SÁNCHEZ MIÑANA (Zaragoza, 1941) és enginyer (1965) i doctor enginyer (1972) per l'Escuela Técnica Superior de Ingenieros de Telecomunicación (ETSIT) de la Universitat Politècnica de Madrid. Fou Màster of Science per la Harvard University (1966) i investigador en el seu Gordon McKay Laboratory of Applied Physics (1969-70). Ha estat professor de la ETSIT des de 1966, catedràtic des de 1975, sotsdirector d'investigació (1981-1984), director del Departament de Senyals, Sistemes i Radiocomunicacions (1991-1993), i director del centre des de 1994 fins a 2002. Hi ha estat renovador dels ensenyaments de l'àrea d'electromagnetisme aplicat (electricitat i magnetisme, microones, antenes, propagació d'ones en el mitjà natural). També impulsà la recerca en aquest camp i la col·laboració amb l'entorn industrial i institucional. Els anys 2002-2003 fou assessor de la Fundació Catalana per a la Recerca i el 2012 es jubilà a la universitat. Des de 2004 està vinculat al Centre de Recerca per a la Història de la Tècnica "Francesc Santponç i Roca", on treballa especialment en els inicis de les aplicacions de l'electricitat a Espanya i els seus protagonistes. Entre les seves publicacions es poden destacar *Historia de las radiocomunicaciones en España* (1896-1914), Madrid, 2004, i les contribucions als volums V, VI i VII (segle XIX) de M. Silva (ed.) *Técnica e ingeniería en España*, Saragossa, 2007-2013.